

SLOVO VYDAVATELE

"Zřizuje se armáda České republiky. Jejím úkolem je bránit svobodu, nezávislost a územní celistvost České republiky."

Zákon "O Armádě České republiky"
č. 15 /1993 Sb., § 1.

Vážení čtenáři,

1. ledna 1993 se začala psát historie nového státu - České republiky. Zároveň se začíná i historie nové armády - Armády České republiky - a jejího teoretického časopisu.

Vojenské rozhledy zůstanou i nadále časopisem, jehož hlavním cílem je maximálně přispět k tomu, aby Armáda České republiky důsledně naplňovala své poslání, aby byla armádou moderní, demokratickou, vysoce bojeschopnou a uznávanou jak občany České republiky, tak v zahraničí. Jen taková armáda může významně přispívat k suverenitě našeho státu.

Aby byly Vojenské rozhledy žádaným časopisem, musí odrážet dynamiku vývoje mezinárodních vztahů, politiky České republiky, vývoje armády a vojenství, a napomáhat k orientaci vojenských profesionálů v tomto vývoji.

Náčelník Generálního štábu AČR - NMO generálporučík Ing. Karel Pezl dal v minulém čísle Vojenských rozhledů v článku "Armáda České republiky - dobrý den" mnoho podnětů k rozvoji konstruktivní diskuse, přičemž zdůraznil její hlavní zásadu: **"To, co je dnes nejdůležitější, je dosažení kvalitativních změn."** To je i hlavním předsevzetím odborného vydavatele časopisu - Hlavní operační správy Generálního štábu Armády České republiky.

Plně si uvědomuji, že výcvikový rok 1993 bude především rokem významných změn ve všech oblastech činnosti a života Armády České republiky, ale i rokem zpracování dlouhodobějších perspektiv jejího všestranného vývoje.

Mohu to například dokumentovat i tím, že jsme od začátku roku intenzivně pracovali na **nové organizační struktuře ministerstva obrany ČR a Generálního štábu Armády České republiky** a na **konceptu výstavby armády do roku 1996**. Naší snahou nyní bude předložené návrhy po projednání ve vládě a v parlamentu co nejrychleji realizovat.

Současně s přípravou nové koncepce AČR jsme přikročili k vypracování **vojenské strategie obrany, k zpracování dokumentace pro obranu České**

republiky a její uvádění do branné pohotovosti, Plánu uvádění MO a Směrnice pro uvádění AČR do vyšších stupňů připravenosti. V praxi ověřujeme návrh nového předpisu pro přípravu a vedení operací a nový polní řád. Je to proces neukončený a i nadále budeme rozpracovávat otázky vedení operací v nových podmínkách a strukturách velení. A tak bych mohl pokračovat ve výčtu řešených koncepčních a praktických úkolů.

To vše by mělo být podnětem pro Vás, čtenáře a dopisovatele Vojenských rozhledů, k hledání nových myšlenek, nápadů a návrhů. Celá redakční rada od Vás očekává, že Vaše články se budou vyznačovat konkrétností, logickým uspořádáním a budou dávat vedoucím pracovníkům i určité náměty ke zkvalitnění jejich řídicí činnosti. Chceme, aby došlo k větší vyváženosti teoretických článků s články zobecnujícími praktické zkušenosti z realizovaných změn v armádě. Jsme si vědomi, že to bude vyžadovat hledat nové osobnosti a dát široký prostor jejich názorům.

V závěru mi dovoluji vyjádřit přesvědčení, že s Vaší aktivní pomocí Vojenské rozhledy sehraji důležitou roli v rozvoji Armády České republiky a napomohou k růstu profesionality nás všech.

Náčelník Hlavní operační správy GŠ AČR
plukovník gšt. Ing. Pavel Jandáček

Podplukovník PhDr. Jan Eichler, CSc.

NATO A EVROPSKÁ BEZPEČNOST

V době bipolárního heterogenního systému mezinárodních vztahů byla vojenská bezpečnost pojmána jako společná záležitost dvou větví NATO - severoamerické a západoevropské. Zvyšování vojenské síly západoevropských zemí a budování tzv. evropské obrany bylo oceňováno kladně, a to z následujících důvodů:

- znamenalo "přerozdělení nákladů" v rámci upevňování věrohodnosti odstrašovacího potenciálu NATO,

- upevňovalo evropský pilíř NATO, čímž odstrašovalo SSSR na nižší, a tím pádem i na účinnější úrovni.

Po rozpadu SSSR a po zániku Varšavské smlouvy však náhle vyvstal "deficit nepřítelů" a začalo se hovořit o "krizi identity NATO". Vytvořila se příznivá situace pro západoevropskou iniciativu, směřující ke skoncování se závislostí na tzv. bezpečnostních zárukách USA a k vytvoření samostatného bezpečnostního systému, spočívajícího především na orgánech západoevropské ekonomické, politické a vojenské integrace. Takový vývoj by však znamenal oslabení významu